

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

orationum Demosthenis tomum.

Prefatio.

ΛΙΑ fuit olim apud Romanos & Athenienses ratio iudiciorum, quam nostris temporibus. Nam ita paratos in iudicium reos (hoc est, eos qui inter sese litigabant) venire oportebat, tum testibus producendis, tum argumentis adducendis, ut ex accusatione & defensione, eodem plerumque die controuersia decideretur. Quae res quam commoda fuerit: infiniti nunc homines suspiriis & lacrymis testantur: qui nec per sycophantas quieti esse, nec iudicio liberari ab aerumnis possunt. Quam multa lites caufidicos locupletant, litigantes ad egestatem redigunt? quam multa ad nepotes propagantur? Atqui olim fruenda iustitiae causa boni reges constituebantur. Nunc bellis & controuersis turbantur omnia. Scripsit Empedocles Agrigentinus physicus, rerum naturam ex lite & amicitia constare. Sed illam nemo non terra, mari, domi, militia, in urbibus, in agris, in curia, in foro, in templis atque ipsis altaribus subinde conspiciat: hanc requirunt omnes, cum nulli usquam inueniant. Itaque verendum est, quò tandem res euasura sit. Disidijs enim vastari ea quae concordia exaeficata fuerunt, notum est. Sed ut ad rem veniam: Hoc postremo tomo continentur triginta priuatorum contractuum orationes, non ab ipso Demosthene (tutorijs quatuor exceptis) habita, sed partim amicis, partim alijs scripta, quibus apud iudices, pro sua quisque causa defensione, uterentur. Etsi autem neque argumentorum splendor, neque orationis ornatus (versantur enim in summisso ferè ac subtili dicendi genere) ad lectionem inuitare magnopere potest: tamen & magna rerum, euentuum, consuetudinum, ingeniorum varietas delectationem habet: & oratoria calliditas, verborumque parsimonia admiratione digna est, & veterum iudiciorum expedita ratio cum nostra perplexitate utiliter conferetur: praefertim si ij penes quos summa rerum est, de idoneis talium confusionum remedijs cogitarint. Fuit olim à Romanis Imperatoribus oratorum leuitas & petulantia repressa, grauitate & moderatione iuriconsultorū: qui si eos in quorum succedere locum, non modo imitari, sed & superare studuerint, & callidissimis artificijs causas inferiores fecerint, ut aut superiores videantur, aut in infinitū propagentur: quis tādē portus erit innocētia cōtra calūnias atq. iniurias nebulonū? quò cōfugiēt boni viri, qui suis opib. tuti esse nequeunt: quid deniq. impunitatē istā sycophātārum cōsequetur? Sed ne sudor tūω σωθεσωλω τῶν νομοθετῶν καὶ δεηγητῶν ἀπικατέστησαν. εἰ δὲ οὗτοι οὐ διεδέξαντο, μὴ ὅτι μιμνήσκου, ἀλλὰ ὅτι ἰσχυρὰ φιλοπυρμένοι, ἢ τῶν μὲν ἢ τῶν λόγων κρείττω, ἢ τῶν κρείττω ἢ τῶν ποιῶν, ἢ τῶν εἰσίδας ἀθανάτους ποιῶν ὅτι χειρῶν σου τίς ποτ' ἀλιμνὴν εἶη τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνοφανίας καὶ βδελυείας τῆς καταπονήτων; τί κρησφύγετον ἀνδραγῶν οἱ ἀσφαλοὶ τῆς ἀδράν, οἱ τῆς ἰδίας δυνάμεσιν ἐν ἀσφαλείᾳ κρατήσασθαι σφας αὐτοῖς ἀδυνατῶντες; εἰς τί ποτ' ἤγεις, ἀμωρήτων ὄντων τῶν συνοφαντῶν, ταῦτ' ἐπεδύθησιν; ἀλλ' ἴνα μὴ ὁ σκυτεὺς τὸ λε-

ΦΙΟΤ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑΡ-
τον καὶ τελευτῶν τῆς Δημοσθένους τό-
μον θεωροῦμεν.

ΛΛΟΣ τις πάλαι παρ' ἀθηνάοις ἐξ ῥωμαίοις τῶν δικαστηρίων ζόπος ἐχέτο ἢ καθ' ἡμᾶς. οὗτω γὰρ παρεσδυσμένους ἀπαντᾶν ὅτι τὰς κείους εἶδει τοὺς ἀγωνιστοῦς, μάρτυρας τε ἀναβιβάζοντας, καὶ πῆσας ἐπαγωγίτας, ὡς τις αὐτῆς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον ἡμέρας, πῆσας λαβεῖν τὰς ἀμφοτερότητας. ταύτης ἢ τῆς σωτομίας τὴν ἀρχαίαν μύσειον νῦν σενάζοντες καὶ σακρούτους παρεσάσαν, οἱ μὴτε ὑπὸ τῶν συνοφαντῶν τὴν ἠσυχίαν ἀγῆν εἰσάμφοροι, μὴτε δὲ κείων ἀπαλλάττεσθαι τῶν συνοφαντῶν δυνάμφοροι. Πόσων γὰρ δίκων τὸν ἀειμόν τοὺς μὲν συνοφῶντες ἐπλούησαν, τοὺς δὲ ἀμφοτεροτομίας ἐσύλησαν, πόσων ἢ καὶ τοὺς ἀποφῶντες παρεδύθησαν, καὶ μὴ πάλαι μὲν τῆς ἀπολαύσεως τῆς δικαιοσύνης, ἐνέκεν καλοῦσθαι τοὺς βασιλεῖς κατέστησαν. νῦν ἢ πολέμοις οὐκ ἀναγκάσις καὶ φιλονομίας ἀναγκάσις ταράττει τὰ πάντα ἀπὸ ἐμπεδοκλήους, ὁ ἀκραγαντίνος, ὁ φυσικός ὅτι κληθεῖς, ὅς ἐεισδὸς καὶ φιλονομίας συνηνεκῆσαι ἀπεφῆναντο. ἀλλ' ἐκείνων μὲν οὐδέ τις ἔστιν ὁ μὴ κτ' ἰσχυρὰ τῆς δαλῆτας, οἱκοὶ τῆς ἐν ἀλλοδαπῇ, ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ τοὺς ἀγῶνι, ἐν τοῖς βουλοφῶντες, ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τοῖς ἰερείοις καὶ αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνδεξίβουσαν καὶ ὅτιπολλάζουσαν κατὰ τῶν ταύτων ἢ τὴν φιλίαν φημι, πάντες μὲν οἱ σπουδαῖοι ἐκζητοῦσιν, οὐδενὲς ἢ σχεδὸν οὐδαμῆ καταλαμβαλοῦσιν ὡς δέος ἢ τῶν πῶποτε ταῦτα ἐκβήσεται; τὸ δὲ δεφῶνις ἐρημοδῶν τῶν δὲ ἐμφορίας σωφισμῶν, εἰδὲς ἔστιν ὁ μὴ γνωσκων. ἀλλ' ὅτι τῆς ὑποθέσιν μεπτέον, ἐν τούτῳ τὸν τῶν πηλοτάων τὸ μὲν ξιάκοντα φερέχον τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων λόγοι. οὐχὶ μὲν αὐτῆς Δημοσθένους εἰρηκότες, πᾶσι τετάρτων τῶν ὅτι ἔσοπκῶν ἀλλὰ τοὺς μὲν τοὺς φιλοφῶντες, τοὺς ἢ ἐπέροις ποῖν γεγραφοτός, οἱ αὐτῶν ἀνέκασιν εἰς σύστασιν τῶν αὐτοῖς συμφερότων καὶ ἀπὸ δεξίω φῶν τοὺς δικαστῶν χῆσται. εἰς ἢ τούτων οὐτε ἢ λαμφοτός ἢ φερέ τὰς ὑποθέσας, οὐτε τὸ κῆλλος τὸ τῆς ἐμφορίας (οἱ πλεῖστοι γὰρ τῶν ἰσχυρῶν χρακατῆρι ὑποπέπῶσιν) σφῶδρα ἐπαγωγῶν τῶν ἀναγνωσομένων, ὁμῶς δὲ ἢ τῶν πολλῶν τῶν φεραγμάτων, καὶ τῶν τῶν φεραπῆσαν, καὶ τῶν νομίμων, ὅτι δεφῶν φῶσεων ἢ ποικιλία οὐκ ἀτερπῆς ἔστι. καὶ ἢ ἢ τῶν τοῖν δὲ φῶσις, ὅτι τῶν τεταμῶν μὲν τῶν λῆξῶν δυνάμεσιν. ὅτι ἢ τῶν πάλαι δικαστηρίων μέθοδος, ἢ ταχῆσας χῶσται τῶν ἀμφοτεροτήσεων τὰς δεφῶσας φερα τῶν καθ' ἡμᾶς φερέρον ἀπεραντολογία οὐκ ἀνοφῶς συγκευθήσεται, ἀλλῶστε τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίας ὄντων ὅτι μελομῶν ἀπὸ τῆς ἐπανορθώσεως, καὶ σπουδαζόντων, κινεῖν, καὶ μεταπῶναι, τῶν νομίμων καὶ τῶν ὅτι πῶν δὲ μῶν τὰ μὴ καλὰς κατῶσται. οἱ μὲν οὐκ πᾶσι τῶν αὐτοκρατόρων τῶν μὲν κουφῶσι καὶ ἀπολασῶν τῶν ἢ τῶν σωῖσειαν τούτοις δὲ τῶν τε σεμνότητι καὶ

